

Sygn. akt VI GC 865/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 czerwca 2019 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 07 czerwca 2019 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa **R. R.**

przeciwko (...) **spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.**

o zapłatę

I. umarza postępowanie w zakresie żądania kwoty 4 367,70 złotych (cztery tysiące trzysta sześćdziesiąt siedem złotych siedemdziesiąt groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi za okres od dnia 25 lutego 2016 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. na rzecz powoda R. R. kwotę 7 870,38 złotych (siedem tysięcy osiemset siedemdziesiąt złotych trzydzieści osiem groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi za okres od dnia 25 lutego 2016 roku do dnia zapłaty;

III. w pozostałym zakresie oddala powództwo;

IV. zasądza od powoda R. R. na rzecz pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwotę 2 004,45 złotych (dwa tysiące cztery złote czterdzieści pięć groszy) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VI GC 865/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 28 listopada 2017 roku, sprecyzowanym pismem z datą w nagłówku „dnia 28 listopada 2017 roku” (k. 52-53 akt) powód R. R. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwoty 23 357,70 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi za okres od dnia 25 lutego 2016 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w lutym 2015 roku pozwany zlecił mu wykonanie i montaż konstrukcji stalowej do oczyszczalni wody morskiej w H. za kwotę 52 579 złotych netto. Po wykonaniu tych prac pozwany zapłacił powodowi część wynagrodzenia, jednakże do zapłaty pozostała kwota 23 357,70 złotych brutto wynikająca z faktury numer (...) tytułem wynagrodzenia za wykonanie pozostałych prac wynikających z umowy i prac dodatkowych.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 06 kwietnia 2018 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNc 84/18 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W sprzeczności od powyższego orzeczenia pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wniósł o oddalenie powództwa w całości ponosząc, że powód nie udowodnił swojego roszczenia zarówno co do zasady, jak i co do wysokości.

Pozwany przyznał, że zawarł z powodem umowę o roboty budowlane numer (...), jednakże powód nie przedstawił żadnych dowodów, w tym protokołów odbioru prac, potwierdzających wykonanie przez niego prac na rzecz pozwanego. Pozwany wskazał, że kwota określona w umowie jest inna niż kwota wynikająca z faktury numer (...), a dokument ten nie zawiera żadnego wyjaśnienia, jakie prace i w jakich kwotach zostały na niej ujęte. Nadto pozwany podniósł, że zgodnie z umową ostatnia transza wynagrodzenia miała stanowić 20% wartości umowy, a zatem kwotę 10 515,80 złotych i faktura opiewająca na tę kwotę mogła zgodnie z umową zostać wystawiona na podstawie podpisanego przez strony protokołu odbioru prac, a powód takowego nie przedstawił, zaś pozwany zaprzeczył, by go podpisywał.

Pozwany wskazał również, że uregulował należności wobec powoda w zakresie, w jakim zapłata była powodowi należna podnosząc, że z uwagi na „brak czasu” powoda pozwany zmuszony był zlecić wykonanie niektórych prac objętych umową innemu podmiotowi, w związku z czym poniósł wymierne straty finansowe. Zarzucił nadto, że powód pozostałych zleconych prac nie wykonał należycie lub wykonał je wbrew ustaleniom z pozwanym, co naraziło pozwanego na potrzebę dokonania zmian i przeróbek. Zdaniem pozwanego, obowiązek zapłaty z uwagi na wadliwe wykonanie dzieła przez powoda w niniejszej sprawie nie zaktualizował się.

Pismem procesowym z datą prezentaty: 2018-06-20 (k. 106-114 akt), pismem procesowym z datą w nagłówku „dnia 07 czerwca 2018 roku” (k. 148 akt) oraz pismem procesowym z datą w nagłówku „dnia 21 lipca 2018 roku” (k. 208 akt) powód R. R. oświadczył, że otrzymał zwrot podatku od towarów i usług w kwocie 4 367,70 złotych uiszczonego od wystawionej pozwanemu faktury numer (...), w związku z czym w niniejszym procesie domaga się zasądzenia od pozwanego kwoty 18 990 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 02 lutego 2016 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

Oświadczeniem złożonym na rozprawie w dniu 01 lutego 2019 roku oraz oświadczeniem złożonym na rozprawie w dniu 07 czerwca 2019 roku powód R. R. oświadczył, że domaga się zasądzenia od pozwanego kwoty 18 990 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi za okres od dnia 02 lutego 2016 roku do dnia zapłaty, w tym kwoty 7 609 złotych z tytułu wynagrodzenia za wykonanie prac wynikających z umowy oraz kwoty 11 381 złotych z tytułu wynagrodzenia za wykonanie prac dodatkowych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. na zlecenie Uniwersytetu (...) był wykonawcą inwestycji pod nazwą „Przebudowa systemu ujęć wody dla potrzeb Stacji (...) Uniwersytetu (...) w H., polegającej na rozbiórce istniejącego ujęcia i budowie nowego w odległości około 3 metrów od ujęcia istniejącego na terenie działek numer (...) obręb (...) H.”.

niesporne

Dnia 20 lutego 2015 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. zawarli umowę na podstawie, której (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. jako zamawiający powierzył, a R. R. jako wykonawca zobowiązał się wykonać roboty budowlane zgodnie z dokumentacją projektową „Remont ujęcia wody dla potrzeb stacji Morskiej w H.” opracowaną przez zamawiającego, których zakres określono w załączniku numer 1 do umowy.

Zakres prac wynikających z umowy obejmował:

1. przygotowanie w warunkach warsztatowych elementów konstrukcyjnych stalowych zgodnie z dokumentacją projektową, w tym w szczególności: ściany komory, zadaszenie komory, podstawę komory, barierki ochronne, drabinki wylazowe, komorę wstępnego oczyszczania wraz z ramami stalowymi, kleszcze komory głównej;
2. transport i montaż elementów wymienionych w punkcie pierwszym na miejsce wbudowania, tj. falochron zachodni w H.;
3. zamówienie i odbiór w imieniu zamawiającego, a także transport i montaż elementów ze stali nierdzewnej dostarczonych przez zamawiającego na falochronie w H., w tym w szczególności: krat pomostowych, poszycia ścian z blachy płaskiej i trapezowej, sit komory wstępnego oczyszczania.

Strony ustaliły, że rozpoczęcie robót nastąpi w dniu 02 marca 2015 roku, a termin ich zakończenia wyznaczyły na dzień 20 czerwca 2015 roku. Zastrzegły przy tym, że w przypadkach niezależnych od zamawiającego, wynikających z przyczyn formalnych bądź braku warunków meteorologicznych do przeprowadzenia prac, istnieje możliwość wydłużenia terminu realizacji robót (§ 2 pkt 1 c).

R. R. zobowiązał się wykonać przedmiot umowy z materiałów własnych, za wyjątkiem elementów ze stali nierdzewnej, które zobowiązał się dostarczyć zamawiający (§ 3 pkt 3).

Strony ustaliły, że z tytułu wykonania umowy R. R. przysługiwać będzie wynagrodzenie w kwocie 52 579 złotych powiększone o podatek od towarów i usług według obowiązującej stawki. Dopuszczyły przy tym możliwość rozliczenia całości umowy w trzech transzach, na podstawie wystawionych przez wykonawcę faktur obejmujących odpowiednio dwukrotnie 40%, a raz 20% całości umówionego przez strony wynagrodzenia.

W § 6 umowy strony ustaliły, że zamawiający jest zobowiązany do odbioru wykonanych przez R. R. robót, a odbiór może być dokonany na podstawie protokołu odbioru. Wskazały, że dokument odbioru zostanie podpisany przez wskazanych w umowie przedstawicieli stron, tj. przedstawiciela wykonawcy – R. R. i przedstawicieli zamawiającego – J. K. lub M. R.. Ustaliły również, że w przypadku nieprzystąpienia przez zamawiającego do czynności odbioru wykonawca dokona jednostronnego odbioru i prześle kopię sporządzonej przez siebie karty lub innego dokumentu zamawiającemu, a taki protokół stanowić będzie podstawę do wystawienia przez wykonawcę faktury za zawarty w nim zakres wykonanych robót i kwotę wynagrodzenia.

Strony zastrzegły, że wszelkie zmiany postanowień zawartej przez nie umowy wymagają, pod rygorem nieważności, formy pisemnej, obustronnie podpisanego aneksu do umowy.

umowa o roboty budowlane wraz z załącznikiem numer 1 – k. 13-17 akt, projekt – k. 180-201 akt

R. R. w imieniu i na zlecenie (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. zamówił blachy nierdzewne potrzebne do wykonania konstrukcji. Pozostałe blachy zostały dostarczone przez (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G..

W związku z tym, że R. R. posiadał odpowiedni transport, odebrał je i w warunkach warsztatowych wykonał konstrukcję systemu ujęcia wody morskiej dla potrzeb Stacji (...) Uniwersytetu (...)w H.. O wykonaniu konstrukcji zawiadomił (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. w celu dokonania odbioru wykonanych przez niego prac. Prace wykonywane przez R. R. na tym etapie nadzorował projektant konstrukcji M. R. i nie miał on żadnych zastrzeżeń co do wykonanych prac.

zeznania świadka M. R. – protokół rozprawy z dnia 24 października 2018 roku – k. 271-276 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:02:26-02:00:00), zeznania powoda R. R. – protokół rozprawy z dnia 01 lutego 2019 roku – k. 352-360 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:34:50-01:52:54), zeznania prezesa zarządu pozwanego – J. K. – protokół rozprawy z dnia 01 lutego 2019 roku – k. 352-360 akt (zapis obrazu i dźwięku 01:52:54-02:42:44) oraz protokół rozprawy z dnia 07 czerwca 2019 roku – k. 462-463 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:10:33-00:50:51)

W maju 2015 roku R. R. przewiózł wykonaną w całości, jednakże rozmontowaną na potrzeby transportu, konstrukcję do zakładu cynkowania w L.. Koszty cynkowania ogniowego przedmiotowej konstrukcji wyniosły 4 349,28 złotych.

R. R. ponumerował każdą z części konstrukcji, by uniknąć problemów z jej złożeniem bezpośrednio na miejscu wbudowania.

Po ocynkowaniu konstrukcji R. R. skontaktował się z J. K. – prezesem zarządu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., żeby ustalić termin montażu konstrukcji, ten zaś poinformował go, że z powodu znalezienia pod powierzchnią wody betonowych fundamentów, które uniemożliwiały wykonanie betonowej podstawy dla konstrukcji wykonanej przez R. R., do której miała być ona przytwierdzona, montaż konstrukcji nie może być wykonany. Zachodziła bowiem konieczność zmiany miejsca posadowienia konstrukcji, a w związku z tym konieczność sporządzenia projektu zamiennego i uzyskania nowego pozwolenia organu administracyjnego.

J. K. – prezes zarządu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. poinformował R. R., że w związku z powyższym przesunięciu ulegnie termin montażu, jednakże nie był w stanie wskazać w tym czasie konkretnego terminu, aczkolwiek z uwagi na sezon letni, miało się to odbyć nie wcześniej niż we wrześniu.

Zakład cynkowania ponaglał R. R. w przedmiocie odebrania konstrukcji.

W tej sytuacji J. K. polecił R. R., aby ocynkowaną konstrukcję przewiózł na plac znajdujący się przed siedzibą (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. i tam ją rozładował.

R. R. oraz jego pracownik D. G. (1) w czerwcu 2015 roku przewieźli dwoma samochodami konstrukcję do wskazanego miejsca i przy użyciu wynajętego dźwigu ułożyli ją na wskazanym placu.

zeznania świadka D. G. (2) – protokół rozprawy z dnia 24 października 2018 roku – k. 271-276 akt (zapis obrazu i dźwięku 02:00:56-02:10:22), zeznania świadka M. R. – protokół rozprawy z dnia 24 października 2018 roku – k. 271-276 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:02:26-02:00:00), zeznania powoda R. R. – protokół rozprawy z dnia 01 lutego 2019 roku – k. 352-360 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:34:50-01:52:54), zeznania prezesa zarządu pozwanego – J. K. – protokół rozprawy z dnia 01 lutego 2019 roku – k. 352-360 akt (zapis obrazu i dźwięku 01:52:54-02:42:44) oraz protokół rozprawy z dnia 07 czerwca 2019 roku – k. 462-463 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:10:33-00:50:51), faktura – k. 133 akt

Jesienią 2015 roku na polecenie (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. R. R. wraz z D. G. (1) przewieźli konstrukcję do H., gdzie została rozładowana na wskazanym placu należącym do Uniwersytetu (...)znajdującym się nieopodal miejsca, w którym miała zostać posadowiona.

K. z brusów pod konstrukcję stalową została posadowiona na początku grudnia 2015 roku. Konieczne było jeszcze jej obetonowanie w celu ustabilizowania, a następnie odczekanie około 4 tygodni w celu osiągnięcia przez beton swoich właściwości wytrzymałościowych. J. K. poinformował wówczas R. R., że w styczniu 2016 roku, jak będzie odpowiednia pogoda, to będzie chciał przystąpić do montażu konstrukcji. R. R. wskazał, że ma na ten czas inne zlecenia i jak będzie bliżej konkretnego terminu montażu, należy z nim się skontaktować.

J. K. około dnia 10 stycznia 2016 roku zadzwonił do R. R. i wskazał, że według prognoz pogody w ciągu 2, 3 dni ma być odpowiednia pogoda i żeby R. R. przyjechał dokonać montażu konstrukcji, tym bardziej, że następne „okienko pogodowe” miało być za 2 – 3 tygodnie.

R. R. wskazał, że ma w tym czasie inne zlecenie do wykonania i nie wie, kiedy będzie mógł przyjechać. Niezwłocznie po zakończeniu wykonywanych wówczas prac dla innego podmiotu, tj. po upływie około 4-5 dni, R. R. przybył do H. z zamiarem dokonania montażu konstrukcji, jednakże okazało się wówczas, że na zlecenie J. K. – prezesa zarządu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. dokonali tego pracownicy (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S..

Za wykonaną pracę (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. zapłacił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. kwotę 5 904 złotych brutto.

zeznania powoda R. R. – protokół rozprawy z dnia 01 lutego 2019 roku – k. 352-360 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:34:50-01:52:54), zeznania prezesa zarządu pozwanego – J. K. – protokół rozprawy z dnia 01 lutego 2019 roku – k. 352-360 akt (zapis obrazu i dźwięku 01:52:54-02:42:44) oraz protokół rozprawy z dnia 07 czerwca 2019 roku – k. 462-463 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:10:33-00:50:51), zeznania świadka R. M. – protokół rozprawy z dnia 01 lutego 2019 roku – k. 352-360 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:16:11-00:25:00), zeznania świadka J. R. – protokół rozprawy z dnia 01 lutego 2019 roku – k. 352-360 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:25:01-00:29:45), zeznania świadka F. B. – protokół rozprawy z dnia 01 lutego 2019 roku – k. 352-360 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:29:45-00:34:50), faktura – k. 86 akt

R. R., który miał dokończyć prace wynikające z umowy, tj. zamontować poszycie z blach, klapy, barierki, drabinki i wyposażenie bezpieczeństwa, stwierdził, że cała konstrukcja jest nieprawidłowo zmontowana – elementy były pozamieniane, nie pasowały do siebie, były również pospawane.

Wówczas na zlecenie (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., R. R. wykonał nieprzewidziane w projekcie prace uzupełniające oraz inne prace, w tym częściowo wynikające z konieczności poprawienia prac montażowych wykonanych przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S..

Podczas wykonywania prac montażowych R. R. zastosował zakupione przez siebie aluminiowe mocowania.

zeznania powoda R. R. – protokół rozprawy z dnia 01 lutego 2019 roku – k. 352-360 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:34:50-01:52:54), zeznania prezesa zarządu pozwanego – J. K. – protokół rozprawy z dnia 01 lutego 2019 roku – k. 352-360 akt (zapis obrazu i dźwięku 01:52:54-02:42:44) oraz protokół rozprawy z dnia 07 czerwca 2019 roku – k. 462-463 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:10:33-00:50:51), wydruk dokumentacji fotograficznej – k. 117-128 akt

Podczas odbioru końcowego zadania „Przebudowa systemu ujęć wody dla potrzeb Stacji (...) Uniwersytetu (...)w H. polegająca na rozbiórce istniejącego ujęcia i budowie nowego w odległości około 3 metrów od ujęcia istniejącego na terenie działek numer (...) obręb (...) H.” stwierdzono między innymi, że R. R. wykonał swoje prace wadliwie, gdyż do łączenia elementów zamiast wskazanych w projekcie elementów ze stali nierdzewnej zastosował elementy ze stali zwykłej.

zeznania powoda R. R. – protokół rozprawy z dnia 01 lutego 2019 roku – k. 352-360 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:34:50-01:52:54), zeznania prezesa zarządu pozwanego – J. K. – protokół rozprawy z dnia 01 lutego 2019 roku – k. 352-360 akt (zapis obrazu i dźwięku 01:52:54-02:42:44) oraz protokół rozprawy z dnia 07 czerwca 2019 roku – k. 462-463 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:10:33-00:50:51), wydruki dokumentacji fotograficznej – k. k. 81-82, załącznik do protokołu z dnia 21 stycznia 2016 roku – k. 83-84 akt, wydruk korespondencji mailowej – k. 92, 270 akt

R. R. kupił nity ze stali nierdzewnej w ilości 500 sztuk za kwotę 261,38 złotych brutto.

R. R. wymienił zastosowane nity aluminiowe na nity ze stali nierdzewnej. Nie wymienił jednak wszystkich zastosowanych wcześniej aluminiowych elementów łączeniowych na nierdzewne.

zeznania powoda R. R. – protokół rozprawy z dnia 01 lutego 2019 roku – k. 352-360 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:34:50-01:52:54), zeznania prezesa zarządu pozwanego – J. K. – protokół rozprawy z dnia 01 lutego 2019 roku – k. 352-360 akt (zapis obrazu i dźwięku 01:52:54-02:42:44) oraz protokół rozprawy z dnia 07 czerwca 2019 roku – k. 462-463 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:10:33-00:50:51), faktura – k. 244 akt

Inwestor Uniwersytet (...) odebrał prace zleczone (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. i nie wnosił zastrzeżeń co do prac wykonanych przez R. R..

wydruk korespondencji mailowej – k. 19, 21-24, 129-132 akt, zgłoszenie inwestorowi prac do odbioru – k. 20 akt, zawiadomienie Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego w G. o obowiązkowej kontroli obiektu budowlanego – k. 21 akt

Dnia 10 lutego 2016 roku R. R. wystawił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. fakturę numer (...) na kwotę 18 990 złotych netto (23 357,70 złotych brutto) tytułem „wykonania i montażu oczyszczalni wody fokarium H.” i wzywał (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. do zapłaty kwoty w niej wskazanej.

Z powodu nieotrzymania płatności od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. R. R. dokonał korekty podatku należnego wynikającego z tej faktury, w wyniku czego otrzymał zwrot kwoty 4 367,70 złotych.

faktura numer (...) – k. 18 akt, pismo Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w G. – k. 85 akt

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. zapłacił R. R. za wykonane prace należności wynikające z faktury numer (...) na kwotę 10 000 złotych netto, z faktury numer (...) na kwotę 6 500 złotych netto, z faktury numer (...) na kwotę 25 000 złotych netto, z faktury numer (...) na kwotę 1 840 złotych netto, z faktury numer (...) na kwotę 1 630 złotych netto, a także z faktury numer (...) na kwotę 1 840 złotych netto i z faktury numer (...) na kwotę 2 377,56 złotych netto – wszystkie kwoty po doliczeniu podatku VAT.

Należność wynikająca z faktury numer (...) w kwocie 2 377,56 złotych netto stanowiła wynagrodzenie za prace dodatkowe w postaci wykonania stalowych kleszczy.

Należność wynikająca z faktury numer (...) w kwocie 1 630 złotych netto stanowiła wynagrodzenie za prace dodatkowe w postaci wykonania trapu wejściowego.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. zapłacił R. R. należność tytułem zwrotu kosztu zakupu blach nierdzewnych (faktura numer (...) – w części).

faktury – k. 165-171 akt, potwierdzenie przelewu – k. 172-179 akt

Pismem z datą w nagłówku „dnia 03 marca 2017 roku” R. R. wzywał J. K. do zapłaty kwoty 23 357,70 złotych.

wezwanie do zapłaty wraz z dowodem nadania i odbioru – k. 25-27 akt

W toku czynności serwisowych i przeglądu gwarancyjnego w styczniu, kwietniu i czerwcu 2018 roku stwierdzono w ramach przeglądu nitów poszycia i łączników brak pojedynczych nitów (6), przy czym wykonawca (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. dokonał ich uzupełnienia. Stwierdzono również, że część nitów jest aluminiowa.

protokół odbioru prac serwisowych z dnia 04 stycznia 2018 roku – k. 205 akt, protokół czynności serwisowych z dnia 26 kwietnia 2018 roku – k. 202-204 akt, protokół przeglądu gwarancyjnego z dnia 08 czerwca 2018 roku – k. 206 akt

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. zlecił R. R. prace dodatkowe w postaci wykonania i montażu konstrukcji żurawia do wyciągania pomp, wykonania i montażu konstrukcji stalowej wraz z siatką zabezpieczającą przewody elektryczne i rury od konstrukcji falochronu, wspawania czterech kątowników nierdzewnych o wymiarach 50 x 50 x 5 mm i długości 70 cm, docinania pasków blach nierdzewnych i ich montażu w dolnej części komory od wewnętrznej strony, spawania zawiasów drzwiczek usytuowanych na falochronie prowadzących do pomieszczeń sterowniczych pomp elektrycznych oraz wykonanie i montaż blach – podstaw pod wciągarki do pomp. Strony nie uzgodniły wysokości wynagrodzenia za te prace.

zeznania prezesa zarządu pozwanego – J. K. – protokół rozprawy z dnia 01 lutego 2019 roku – k. 352-360 akt (zapis obrazu i dźwięku 01:52:54-02:42:44) oraz protokół rozprawy z dnia 07 czerwca 2019 roku – k. 462-463 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:10:33-00:50:51)

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie w tej części, w której pozostawał bezsporny pomiędzy stronami, Sąd ustalił na podstawie oświadczeń stron.

Sąd uwzględnił także wyżej wymienione dowody z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że nie były one kwestionowane w zakresie ich mocy dowodowej przez żadną ze stron.

Odnośnie osobowych źródeł dowodowych, Sąd jako wiarygodne ocenił zeznania świadka M. R., który był projektantem przedmiotowego ujęcia wody i nadzorował wykonywanie konstrukcji stalowej przez powoda. Na podstawie zeznań tego świadka Sąd ustalił w szczególności, że powód wykonał konstrukcję prawidłowo, zgodnie z projektem, a z powodu przestoju w wykonywaniu inwestycji wynikającego ze zmiany posadowienia konstrukcji nie mógł dokonać jej montażu w umówionym terminie. Na podstawie zeznań tego świadka Sąd ustalił także, że już po zamontowaniu przedmiotowej konstrukcji, powód na zlecenie pozwanego wykonywał w H. również prace dodatkowe. Świadek ten wskazał również, że projekcie nie została przewidziana możliwość łączenia czegokolwiek za pomocą nitów aluminiowych. Świadek wyjaśnił nadto, że w środowisku morskim nie stosuje się elementów aluminiowych, gdyż wchodzą w reakcję chemiczną z materiałami w postaci blachy nierdzewnej i elementów ocynkowanych, w wyniku której elementy te znikają. Wyjaśnił również, że nity nierdzewne powinny zostać zastosowane do mocowania poszycia przedmiotowej konstrukcji, natomiast sama konstrukcja powinna zostać skręcona śrubami, ponieważ została ocynkowana i w związku z tym nie można jej spawać.

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadka D. G. (2), który pomagał powodowi w transporcie przedmiotowej konstrukcji z cynkowni w L. do G., do miejsca wskazanego przez prezesa zarządu pozwanej spółki, a następnie do H.. Świadek wskazał, że elementy tej konstrukcji zostały ułożone piętrowo i przełożone drewnianymi przekładkami przy wynajętym użyciu dźwigu.

Zeznaniom świadków R. M., J. R. i F. B. Sąd dał wiarę w części, w której świadkowie wskazali, że jako pracownicy (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. dokonywali montażu przedmiotowej konstrukcji stalowej. W pozostałym zakresie zeznania tychże świadków nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, bowiem nie wniosły do sprawy żadnych nowych istotnych okoliczności.

Jako wiarygodne Sąd ocenił zeznania powoda R. R. i na ich podstawie Sąd w szczególności ustalił, że powód wykonał wszystkie prace wskazane w umowie zawartej przez strony, za wyjątkiem montażu konstrukcji, co spowodowane było opóźnieniem w wykonaniu inwestycji z przyczyn od niego niezależnych. Z zeznań tych wynikało również, że powód wykonywał dla pozwanego szereg prac dodatkowych nieobjętych umową z dnia 20 lutego 2015 roku, przy czym strony umówiły się, że będą to prace odpłatne, aczkolwiek nie uzgodniły między sobą wysokości wynagrodzenia ani sposobu jego ustalenia. Sąd dał również wiarę zeznaniom powoda odnośnie transportu przedmiotowej konstrukcji do miejsca wyznaczonego przez prezesa zarządu pozwanej spółki w G., a dopiero następnie do H., co znalazło potwierdzenie w zeznaniach świadka D. G. (2). Za polegające na prawdzie Sąd uznał również zeznania powoda, iż po powzięciu informacji o możliwości dokonania montażu konstrukcji w miejscu docelowym, poinformował on pozwanego o niemożności dokonania tej czynności w terminie wyznaczonym przez pozwanego z uwagi na ówczesne wykonywanie usługi dla innego podmiotu oraz w zakresie okoliczności, iż niezwłocznie po zakończeniu wykonywania tych prac, tj. po upływie około 4-5 dni od rozmowy telefonicznej z pozwanym, powód pojechał do H. w celu dokonania montażu i pozostałych czynności. Zeznaniom powoda Sąd dał wiarę także w tej ich części, w której powód przyznał, że do wykonania prac już na miejscu w H. zastosował elementy aluminiowe, przy czym bez znaczenia w świetle treści łączącej strony umowy pozostawały jego wyjaśnienia, że spowodowane to było faktem, iż nie otrzymał od pozwanego elementów ze stali nierdzewnej. Nie budziło również wątpliwości, że aluminiowe elementy zostały częściowo wymienione przez powoda, gdyż okoliczności te wynikały z przedłożonych przez strony dokumentów.

Sąd oparł się na zeznaniach prezesa zarządu pozwanej spółki (...) w zakresie, w jakim potwierdził on, że powód wykonał konstrukcję stalową w warunkach warsztatowych oraz że z przyczyn niezależnych od powoda montaż tej konstrukcji musiał zostać przesunięty w czasie. Jednocześnie Sąd nie dał wiary jego zeznaniom, że w styczniu 2016 roku po poinformowaniu powoda o konieczności wykonania montażu stalowej konstrukcji w najbliższych dniach, powód wyraził aprobatę dla powierzenia wykonania prac montażowych innemu podmiotowi. Zeznania powyższe stały w sprzeczności z zeznaniami powoda, który wskazał, że zobowiązał się zamontować konstrukcję za kilka dni, jak tylko zakończy prace dla innego zleceniodawcy i co więcej już po kilku dniach rzeczywiście pojawił się na placu budowy.

W oparciu o zeznania prezesa zarządu pozwanej spółki (...) Sąd ustalił, że pozwany zlecił powodowi prace dodatkowe w postaci wykonania i montażu konstrukcji żurawia do wyciągania pomp, wykonania i montażu konstrukcji stalowej wraz z siatką zabezpieczającą przewody elektryczne i rury od konstrukcji falochronu, wspawania czterech kątowników nierdzewnych o wymiarach 50 x 50x 5 mm i długości 70 cm, docinania pasków blach nierdzewnych i ich montaż w dolnej części komory od wewnętrznej strony oraz wykonania i montażu blach – podstaw pod wciągarki do pomp. Jednocześnie Sąd nie dał wiary jego zeznaniom, że za te prace strony już się rozliczyły, gdyż pozwany zapłacił powodowi za fakturę numer (...). Pozwany nie zdołał bowiem wykazać, że należność wynikająca z tej faktury obejmowała właśnie wynagrodzenie za powyższe prace dodatkowe, powód okoliczności tej zaś zaprzeczał wskazując, że dotyczyła ona podstawowego zakresu prac.

Odnośnie wskazywanej przez prezesa zarządu pozwanego J. K. w jego zeznaniach okoliczności jakoby powód nie wykonał innych prac wynikających z umowy w postaci burtnic i okapników – okoliczność ta pozostała gołosłowna, tym bardziej, że brak jest jakiegokolwiek dowodu wskazującego na wzywianie powoda do wykonania tych prac, czy odmowę odbioru robot przez inwestora z powodu ich niewykonania.

Nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy pozostałe przedłożone dokumenty, w tym dokumentacja fotograficzna obrazująca sposób zamontowania konstrukcji mający zagrażać bezpieczeństwu życia i zdrowia osób przebywających w jej rejonie, tym bardziej, że prace związane z jej posadowieniem nie były wykonywane, co niesporne, przez powoda.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 07 czerwca 2019 roku Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego, mając na uwadze, że powód mimo zobowiązania nie uścił zaliczki na poczet wydatków związanych z przeprowadzeniem tego dowodu oraz że okoliczności, na jakie dowód ten miał być przeprowadzany – stwierdzenie nieprawidłowości i wadliwego montażu konstrukcji zagrażającego bezpieczeństwu życia i zdrowia osób tam przebywających – nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, skoro to nie powód dokonywał montażu i posadowienia spornej konstrukcji.

Z powyższych względów Sąd oddalił również wniosek o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu zeznań świadka I. P., mając również na uwadze, że okoliczność montażu przygotowanej przez powoda stalowej konstrukcji i jej posadowienia w miejscu docelowym przez pracowników (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. była niesporna, a nadto wynikała z zeznań świadków R. M., J. R. i F. B..

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 07 czerwca 2019 roku Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z nagrań monitoringu, albowiem powód mimo zobowiązania Sądu nie sprecyzował tego wniosku dowodowego, a nadto pismem procesowym z datą w nagłówku „dnia 06 listopada 2018 roku” (data prezentaty: 20198-11-13, k. 283 akt) oświadczył, że z uzyskanych przez niego informacji wynika, że nie ma możliwości uzyskania nagrań z lat 2015-2016. Nadto Sąd oddalił również wniosek o zobowiązania powoda do przedłożenia faktury za wymianę nitów uznając go za zbędny z przyczyn wskazanych w poniższej części uzasadnienia, w tym mając na uwadze, że ewentualne koszty wymiany mocowań aluminiowych na nierdzewne wykonywane w ramach rękojmi, czy gwarancji nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

W niniejszej sprawie ostatecznie, uwzględniając oświadczenie o cofnięciu pozwu i kilkukrotne precyzowanie treści żądania, powód R. R. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwoty 18 990 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi za okres od dnia 25 lutego 2016 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu, w tym kwoty 7 609 złotych tytułem wynagrodzenia za prace wykonane zgodnie z umową z dnia 20 lutego 2015 roku oraz kwoty 11 381 złotych tytułem wynagrodzenia za wykonane na zlecenie pozwanego prace dodatkowe.

Kierując zarzuty przeciwko żądaniu pozwu pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwestionował je co do zasady, jak i wysokości, w tym wyliczenia powoda odnośnie wartości prac dodatkowych. Pozwany wskazał także, że zlecił powodowi prace dodatkowe, jednakże wynagrodzenie za nie zostało już uregulowane. Natomiast odnośnie wynagrodzenia za prace wynikające z umowy, pozwany potwierdził, że nie zapłacił powodowi wynikającego z niej wynagrodzenia w całości, albowiem powód nie wykonał wszystkich prac, tj. montażu konstrukcji stalowej, w wyniku czego pozwany powierzył te prace innemu podmiotowi, inne zaś prace wykonał wadliwie, tj. zespolił elementy nierdzewne konstrukcji nitami aluminiowymi mimo, że projekt przewidywał nity nierdzewne.

Poza sporem pozostawało, że strony łączyła zawarta w dniu 20 lutego 2015 roku umowa, na podstawie której powód zobowiązał się do przygotowania w warunkach warsztatowych elementów konstrukcyjnych stalowych zgodnie z dokumentacją projektową, transportu i montażu tych elementów na miejscu wbudowania, którym był falochron zachodni w H. oraz zamówienia i odbioru w imieniu zamawiającego, a także transportu i montażu elementów ze stali nierdzewnej dostarczonych przez zamawiającego.

Nie budziło zatem wątpliwości Sądu, że przedmiotowa umowa łącząca strony miała charakter umowy o roboty budowlane.

W tym miejscu wskazać należy, że zgodnie z treścią art. 647 k.c. w umowie o roboty budowlane wykonawca zobowiązuje się do oddania przewidzianego w umowie obiektu, wykonanego zgodnie z projektem i z zasadami wiedzy technicznej, a inwestor zobowiązuje się do dokonania wymaganych przez właściwe przepisy czynności związanych z przygotowaniem robót, w szczególności do przekazania terenu budowy i dostarczenia projektu oraz do odebrania obiektu i zapłaty umówionego wynagrodzenia.

O zakwalifikowaniu umowy jako umowy o roboty budowlane w rozumieniu tego przepisu decydują zatem cechy przedmiotowe takiej umowy. Jeżeli jej przedmiotem jest przedsięwzięcie o większych rozmiarach, zindywidualizowanych właściwościach fizycznych i użytkowych, w umowie nadto przewidziano wymóg projektowania i zindywidualizowany nadzór, to umowę należy kwalifikować jako umowę o roboty budowlane. Wskazuje się też, iż zasadniczym kryterium rozróżnienia umowy o dzieło i umowy o roboty budowlane jest ocena realizowanej inwestycji stosownie do wymagań prawa budowlanego, o ile przedmiotem umowy o dzieło jest jego wykonanie, to w art. 647 k.c. nie chodzi o samo tylko wykonanie obiektu, lecz także o sposób jego wykonania – zgodnie z projektem i zasadami wiedzy technicznej. Dla prawidłowego zakwalifikowania przedmiotowej umowy nie ma zasadniczego znaczenia wielkość objętego nią przedsięwzięcia, lecz odpowiedź na pytanie, czy umowa ta dotyczyła wykonania obiektu budowlanego w rozumieniu art. 647 k.c. W niniejszej sprawie powód wykonywał przedmiot umowy w oparciu o otrzymaną dokumentację projektową i pod nadzorem projektanta. Nadto zaś przedmiot zawartej przez strony umowy stanowi obiekt budowlany w rozumieniu ustawy z dnia 07 lipca 1994 roku Prawo budowlane (tekst jednolity: Dz. U. 2018 roku, poz. 1202). W konsekwencji umowę zawartą przez strony w dniu 20 lutego 2015 roku niewątpliwie zakwalifikować należało jako umowę o roboty budowlane.

Jak wynikało z zapisów przedmiotowej umowy termin rozpoczęcia robót strony ustaliły na dzień 02 marca 2015 roku, natomiast termin zakończenia prac wyznaczyły na dzień 20 czerwca 2015 roku, przy czym dopuściły możliwość wydłużenia tego terminu w przypadkach niezależnych od zamawiającego z przyczyn formalnych bądź braku warunków meteorologicznych do przeprowadzenia prac. Poza sporem pomiędzy stronami pozostawało przy tym, że powód wykonał konstrukcję stalową w warunkach warsztatowych w terminie i zgodnie z projektem oraz że z przyczyn

niezależnych od powoda montaż tej konstrukcji w miejscu docelowym nie był możliwy w terminie ustalonym przez strony, tj. w czerwcu 2015 roku, lecz stał się możliwym dopiero w styczniu 2016 roku.

Jak wynikało z materiału dowodowego sprawy przyczyną opóźnienia w realizacji inwestycji była zmiana miejsca posadowienia konstrukcji, która jako istotna zmiana w projekcie wymagała uzyskania ponownie decyzji właściwego organu administracyjnego. O przeszkodach uniemożliwiających powodowi dokonanie montażu wykonanej konstrukcji stalowej w pierwotnie ustalonym terminie został on powiadomiony przez pozwanego, przy czym strony nie określiły konkretnego terminu dla wykonania tej czynności w przyszłości, pozwany nie był bowiem w stanie określić czasu trwania procedur administracyjnych, a następnie podjętych prac. Bezsprzeczne pomiędzy stronami było natomiast, że powód zadeklarował gotowość wykonania umowy w tym zakresie wówczas, gdy będzie to możliwe. Nadto, co wynika ze zgodnych w tym zakresie zeznań stron, w okolicach dnia 10 stycznia 2016 roku pozwany telefonicznie poinformował powoda o tym, że według prognoz pogody w ciągu 2-3 najbliższych dni wystąpić ma tzw. „okienko pogodowe” umożliwiające dokonanie montażu przedmiotowej konstrukcji w miejscu docelowym. Dokonanie montażu przedmiotowej konstrukcji wymagało bowiem odpowiednich warunków atmosferycznych w postaci braku wiatru i fal. Niesporne jest również, że powód nie mógł dokonać montażu w terminie wskazanym przez pozwanego, gdyż w tym czasie świadczył swoje usługi dla innego podmiotu, o czym poinformował pozwanego. Powód jednak niezwłocznie po zakończeniu wykonywania prac dla tego podmiotu, tj. po upływie około 4-5 dni pojechał do H. celem zamontowania przedmiotowej konstrukcji i wykonania dalszych prac. Na miejscu okazało się jednak, że prace te zostały już wykonane przez pracowników (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. na zlecenie pozwanego.

Powyższe okoliczności w ocenie Sądu pozwalają na uznanie, że powód pozostawał w gotowości do wykonania tej części umowy – montażu i posadowienia konstrukcji stalowej i nie można mu przypisać winy w poniesieniu przez pozwanego dodatkowych kosztów wykonania tych prac przez inny podmiot. Sąd miał bowiem na uwadze, że okres pozostawania w gotowości i oczekiwania na informacje od pozwanego był niezwykle długi (ponad pół roku), co powodowało, że nie można było wymagać od powoda, aby przez ten cały czas nie przyjmował on żadnych innych zleceń, tym bardziej, że za czas pozostawania w gotowości strony nie przewidziały wynagrodzenia. Jednocześnie wyznaczony przez pozwanego termin wykonania prac (w ciągu 2-3 dni od przekazania informacji) uniemożliwiał powodowi zakończenie innego realizowanego w tym czasie zlecenia bez narażania się na konsekwencje związane np. z nieterminowym wykonaniem prac i w związku z tym ewentualnymi karami umownymi z tego tytułu. Co więcej, powód deklarował rozpoczęcie prac w najbliższym możliwym terminie i pojawił się na placu budowy już po 4-5 dniach. Wówczas to okazało się, że pozwany powierzył zamontowanie konstrukcji innemu podmiotowi (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S., nie mógł bowiem czekać na kolejne „okienko pogodowe”, które według prognoz miało być za 2-3 tygodnie, gdyż zbliżał się termin końcowy oddania prac inwestorowi.

W tych zaś okolicznościach w ocenie Sądu brak jest podstaw do odpowiedniego zastosowania art. 639 k.c. W stanie faktycznym sprawy bezspornym było, że to pozwany zrezygnował z wykonania przez powoda części robót montażowych mimo, że powód gotowy był je wykonać (w pierwotnym terminie – czerwcu 2015 roku i w późniejszym – styczniu 2016 roku), albowiem spieszyło mu się z ich wykonaniem z uwagi m. in. na warunki pogodowe, jak konieczność zapewnienia wody zwierzętom w basenach, a także wyznaczony przez inwestora nowy termin odbioru prac – do dnia 20 stycznia 2016 roku. Gdyby bowiem pozwanemu tak bardzo nie zależało na czasie, powód dokonałby montażu wykonanej przez siebie konstrukcji. Przyczyny takiego stanu niewątpliwie pozostawały więc po stronie pozwanego. W konsekwencji zaś pozwana spółka winna dokonać zapłaty na rzecz powoda umówionego wynagrodzenia, zaś powierzenie wykonania części prac innemu podmiotowi uznać należy w tej sytuacji za podjęte wyłącznie na koszt pozwanego i w żaden sposób nie może obciążać powoda, tym bardziej, że pozwany nie wykazał, że powód w związku z tym zaoszczędził kwotę 4 800 złotych netto oraz jaka część wynagrodzenia umówionego przez strony stanowiła wynagrodzenie powoda należne mu za złożenie konstrukcji i jej posadowienie w miejscu docelowym.

Odnośnie wskazywanej zaś przez prezesa zarządu pozwanego J. K. w jego zeznaniach okoliczności jakoby powód nie wykonał innych prac wynikających z umowy w postaci burtnic i okapników – okoliczność ta pozostała gołosłowna, tym bardziej, że brak jest jakiegokolwiek dowodu wskazującego na wzywianie powoda do wykonania tych prac, czy odmowę

odbioru robot przez inwestora z powodu ich niewykonania. Co więcej pozwany w swoich zeznaniach wskazywał, że wprawdzie powód nie wykonał okapników zgodnie z projektem, ale związane to było ze zmianą przewidzianego tam rozwiązania sformułowanego przez inspektora nadzoru. Skoro więc powód wykonał zgodnie z żądaniem inwestora w inny sposób te prace, zarzut niewykonania okapników w sposób wskazany w projekcie jest nie tylko chybiony, ale należy go postrzegać w kategoriach nadużycia.

Chybionym w okolicznościach niniejszej sprawy w ocenie Sądu okazał się także zarzut pozwanego w przedmiocie wadliwego wykonania umowy przez powoda, co uzasadniać miało także brak obowiązku zapłaty za wykonane prace.

Poza sporem pozostawało, że konstrukcja stalowa w związku z tym, że narażona była na działanie wody morskiej wymagała zespolenia w zakresie elementów nierdzewnych za pomocą mocowań ze stali nierdzewnej, co wynika m. in. z zeznań świadka M. R. – projektanta tej konstrukcji. Nie było też wątpliwości, że wprawdzie powód zobowiązał się wykonać przedmiot umowy z materiałów własnych, za wyjątkiem elementów ze stali nierdzewnej, które zobowiązał się dostarczyć zamawiający (§ 3 pkt 3), ale zamówienie i odbiór w imieniu zamawiającego, a także transport i montaż elementów ze stali nierdzewnej należało do zakresu obowiązków powoda. Tak więc – tak jak to miało miejsce w przypadku blachy nierdzewnej – powód zobowiązany był w imieniu pozwanego dokonać zakupu materiałów nierdzewnych potrzebnych do zespolenia konstrukcji.

Poza sporem pozostawało tymczasem, że początkowo powód takich mocowań nie zakupił, nabył zaś mocowania aluminiowe i za ich pomocą zespolił elementy konstrukcji, także te ze stali nierdzewnej. Powyższe było m. in. przyczyną odmowy odbioru końcowego prac, jak wynika bowiem z załącznika do protokołu z dnia 21 stycznia 2016 roku (k. 83-84 akt) stwierdzono m. in. konieczność wymiany wszystkich materiałów pomocniczych łączeniowych na zgodne z projektem (dotyczy zastosowania połączeń elementów ze stali nierdzewnej łącznikami ze stali zwykłej). Dokonując usunięcia powyższych nieprawidłowości, powód wymienił część zastosowanych nitów aluminiowych na nity ze stali nierdzewnej, jednakże nie wszystkie. Mimo powyższego odbiór końcowy został przez inwestora dokonany, a obiekt uzyskał pozwolenie na użytkowanie, wobec czego późniejsze zastrzeżenia inwestora dotyczące owych mocowań rozpatrywać należałoby jedynie na gruncie roszczeń rękojmiowych.

W tym miejscu wskazać należy, że Sąd nie miał wątpliwości, że doszło do odebrania prac powoda, mimo braku pisemnego protokołu odbioru sporządzonego między stronami, tym bardziej, że sam prezes zarządu pozwanej spółki wskazywał, że we wzajemnych stosunkach strony nie stosowały takiej formy odbioru prac, a jedynie ustną.

O tym, czy efekt prac powoda został uznany za wykonany i funkcjonalny, ale dotknięty wadami podlegającymi usunięciu w trybie przepisów o rękojmi, decydować będzie jego przydatność do założonego przez zamawiającego wykorzystania. Zgodzić się bowiem w tym miejscu należy z utrwalonym poglądem orzecznictwem i komentatorskim mówiącym, że wykonanie umowy o dzieło (czy o roboty budowlane) poprzez zaoferowanie zamawiającemu jej przedmiotu ma miejsce wtedy, gdy nastąpiło wykonanie dzieła (robót) oznaczonego w umowie w takim kształcie, iż spełnia ono cechy zamówienia, co oznacza taką jego postać, ilość i jakość, że dzieło może być wykorzystane do celów, które przyświecały zamawiającemu. Jeżeli wady dzieła w chwili jego oddania przez wykonawcę są na tyle istotne, że dyskwalifikują przedmiot zamówienia ze względu na jego przeznaczenie określone w umowie, to należy uznać, że nie nastąpiło w ogóle wykonanie umowy przez wykonawcę (tak Sąd Najwyższy m. in. w wyroku z dnia 15 marca 2012 roku, sygn. akt I CSK 287/11, OSNC 2012/11/131). Zgłoszenie z kolei do odbioru przez wykonawcę dzieła, które spełnia cechy zamówienia określone w umowie, chociaż zawiera pewne wady lub braki, rodzi po stronie zamawiającego obowiązek odebrania wykonanych prac, może się on uchylić się od tego obowiązku tylko poprzez wskazanie obiektywnie istniejących i osadzonych w treści umowy bądź przepisach prawa przyczyn, które czynią zgłoszenie wykonawcy nieskutecznym (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 23 sierpnia 2012 roku, sygn. akt II CSK 21/12, Lex numer 1222148 oraz Sąd Apelacyjny w Białymstoku w wyroku z dnia 30 maja 2014 roku, sygn. akt I ACA 124/14, Lex numer 1489028).

Jednocześnie brak sporządzenia protokołu nie stanowi przeszkody do uznania, że odbiór dzieła nastąpił, jeżeli faktycznie miał on miejsce, a zatem w sytuacji, w której czynności faktyczne świadczą o tym, że do tego doszło (tak Sąd

Apelacyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 29 maja 2013 roku, sygn. akt I ACa 368/13). O odbiorze – w przypadku braku protokołu odbioru – mogą świadczyć określone czynności faktyczne, jak na przykład zapłata części wynagrodzenia, dysponowanie dziełem, zlecenie poprawek dzieła innemu podmiotowi (tak Sąd Apelacyjny w Gdańsku z dnia 24 stycznia 2013 roku, sygn. akt V ACa 1019/12). A zatem okoliczność braku sporządzenia protokołu przekazania nie ma znaczenia dla stwierdzenia, że dzieło (roboty) zostało wykonane, sporządzenie protokołu jest jedynie formalnym potwierdzeniem odebrania dzieła, zaś w niniejszej sprawie nie budzi wątpliwości, że pozwany był w faktycznym posiadaniu wykonanych prac co najmniej od dnia 21 stycznia 2016 roku, kiedy to podjęto czynności związane z odbiorem końcowym. Wykonanie umowy o dzieło, w tym obowiązek zamawiającego odebrania dzieła, ma oczywiście miejsce wtedy, gdy nastąpiło wykonanie dzieła oznaczonego w umowie w takiej postaci, że dzieło to spełnia cechy zamówienia co do postaci, ilości i jakości, przy czym nie chodzi o to, aby dzieło było pozbawione jakichkolwiek wad, lecz by było to takie dzieło, na podstawie którego można osiągnąć zamierzony cel. Jednocześnie – co nie budzi wątpliwości – zaoferowane dzieło było dotknięte m. in. wadą w postaci braku mocowań ze stali nierdzewnej, która została usunięta przez powoda w zakresie umożliwiającym odebranie dzieła przez inwestora w terminie późniejszym, zaś po jego stronie z tą chwilą powstały ewentualne roszczenia wynikające z rękojmi za wady dzieła, czy odszkodowawcze wynikające z przepisów ogólnych, nie wpływające jednakże na obowiązek zapłaty wynagrodzenia.

Jednocześnie z tytułu ujawnionych w czasie przeglądów gwarancyjnych wad w pracach powoda, pozwany w niniejszym procesie nie podnosił żadnych roszczeń.

W konsekwencji wszystkich wskazanych powyżej okoliczności, w szczególności uzyskania decyzji zezwalającej na użytkowanie obiektu i odbioru prac przez inwestora, Sąd uznał, że prace będące przedmiotem umowy zawartej przez strony w dniu 20 lutego 2015 roku zostały przez powoda wykonane, zatem powodowi należy się umówione przez strony wynagrodzenie w pełnej wysokości, a tym samym pozwany winien zapłacić na rzecz powoda pozostałą kwotę umówionego wynagrodzenia, tj. kwotę 7 609 złotych i w tym zakresie roszczenie powoda uznać należało za zasadne.

Na marginesie jedynie wskazać należy, że jak wynikało z umowy – strony ustaliły, że za wykonanie przedmiotu umowy zawartej przez nie w dniu 20 lutego 2015 roku powodowi przysługiwać będzie wynagrodzenie ryczałtowe w wysokości 52 579 złotych netto. Jak zaś wynikało z pisma procesowego pozwanego z datą w nagłówku „dnia 09 października 2019 roku” (k. 263-266 akt) pozwany przyznał, że zapłacił powodowi kwotę 43 877 złotych netto, a zatem żądanie powoda zapłaty kwoty 7 609 złotych netto tytułem pozostałej części wynagrodzenia pozostawało zasadne.

W ocenie Sądu w okolicznościach niniejszej sprawy nie zasługiwało natomiast na uwzględnienie żądanie powoda R. R. w zakresie wynagrodzenia za wykonanie na zlecenie pozwanego prac nieobjętych umową z dnia 20 lutego 2015 roku w poniżej wskazanym zakresie (za wyjątkiem kosztu zakupu mocowań nierdzewnych).

Stosownie do treści art. 6 k.c. ciężar dowodu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 03 października 1969 roku w sprawie o sygn. akt II PR 313/69 (OSNC 1970, nr 9, poz. 147) na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów przemawiających za zasadnością jego roszczenia. W razie zaś sprostania przez powoda ciężacemu na nim obowiązkowi, na stronie pozwanej spoczywa wówczas ciężar udowodnienia ekscpepcji i faktów uzasadniających jej zdaniem oddalenie powództwa (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 kwietnia 1982 roku, sygn. akt I CR 79/82). Zgodnie zaś z orzeczeniem Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2001 roku (sygn. akt I PKN 660/00) samo twierdzenie strony nie jest dowodem, a twierdzenie istotnej dla sprawy okoliczności powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą. Jeśli zaś strona nie przedstawia dowodów, to uznać należy, iż dany fakt nie został wykazany (udowodniony, tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 11 lipca 2001 roku, sygn. akt V CKN 406/00).

Wobec powyższego to na powodzie R. R. spoczywał ciężar wykazania, że wskazane przez niego prace zostały mu zlecone przez pozwanego poza zakresem umowy, że prace te wykonał i to w sposób prawidłowy oraz wykazania wynagrodzenia, na jakie za te prace strony się umówiły. Natomiast na pozwanym ciążył, mając na uwadze treść podniesionych przez niego zarzutów, obowiązek wykazania, że wynagrodzenie za te prace dodatkowe, które zlecił powodowi, zostało uiszczone.

W niniejszej sprawie powód domagał się wynagrodzenia za wykonane prace dodatkowe, przy czym pozwany zaprzeczał, ażeby zlecił powodowi jakiegokolwiek prace dodatkowe, za które strony dotychczas nie rozliczyły się.

Odnośnie żądania kwoty 2 550 złotych tytułem zwrotu kosztów poniesionych w związku z przewozem konstrukcji stalowej z cynkowni w L. na plac przed siedzibą pozwanego, a następnie przewiezienia jej w styczniu 2016 roku na plac w H. należący do Uniwersytetu (...), to okoliczność przetransportowania w ten sposób stalowej konstrukcji znalazła potwierdzenie w zeznaniach stron oraz świadków, z tym że Sąd zważył, że obowiązkiem powoda (bez dodatkowego wynagrodzenia) wynikającym z umowy było jej przewiezienie bezpośrednio na H.. Wobec tego to rolą powoda było wykazanie, jaka była różnica w kosztach przewiezienia konstrukcji bezpośrednio do miejsca montażu w H. (zgodnie z umową) a przewiezienia konstrukcji najpierw do powoda, a następnie do H.. Tymczasem żądana przez powoda kwota pozostała całkowicie gołosłowna, powód nie wskazał jakiegokolwiek sposobu jej wyliczenia umożliwiającemu Sądowi jej weryfikację w świetle kwestionowania tych wyliczeń przez pozwanego.

Odnośnie żądania wynagrodzenia tytułem wykonania, transportu na H. i montażu konstrukcji żurawia do wyciągania pomp (w kwocie 2 100 złotych), to jak wynikało z zeznań świadka M. R. element ten nie był przewidziany w projekcie, pozwany zaś zeznał, że zlecił jego wykonanie powodowi.

Odnośnie żądania wynagrodzenia tytułem wykonania, transportu na H. i montażu konstrukcji stalowej wraz z siatką zabezpieczającą przewody elektryczne i rury od konstrukcji falochronu, którymi pompowana jest woda do fokarium (w kwocie 1 500 złotych), to pozwany zeznał, że zlecił wykonanie tych prac powodowi.

Odnośnie żądania wynagrodzenia tytułem spawania zawiasów w furtce wejściowej prowadzącej na trap konstrukcji (w kwocie 100 złotych), to pozwany zaprzeczył, by wykonywał te prace powód wskazując, że to pracownik pozwanego wykonywał te czynności.

Odnośnie żądania wynagrodzenia tytułem dwukrotnego spawania zawiasów drzwiczek usytuowanych na falochronie prowadzących do pomieszczeń sterowniczych pomp elektrycznych (w kwocie 200 złotych), pozwany zaprzeczył, by praca ta miała być odpłatna, wskazał bowiem, że zlecił wprawdzie wykonanie tego spawania powodowi, ale to był niewielki spaw mający około 2 cm i traktował to raczej jako przysługę.

Odnośnie żądania wynagrodzenia tytułem wspawania czterech kątowników nierdzewnych o wymiarach 50 x 50 x 5 mm i długości 70 cm (w kwocie 300 złotych), pozwany zeznał, że zlecił wykonanie tych prac powodowi.

Odnośnie żądania kwoty 350 złotych tytułem docięcia, dopasowania i montażu opierzenia na górnej części konstrukcji z blachy nierdzewnej, to pozwany zeznał, że praca ta wykonana została w zamian za przewidzianą w projekcie (okapnik).

Odnośnie żądania wynagrodzenia tytułem dopasowania i montażu czterech blach narożnikowych ze stali nierdzewnej (w kwocie 250 złotych), pozwany zeznał, że wykonanie tych prac wynikało z projektu.

Odnośnie żądania wynagrodzenia tytułem docinania pasków blach nierdzewnych i ich montażu w dolnej części komory od wewnętrznej strony (w kwocie 650 złotych), to pozwany zeznał, że zlecił ich wykonanie powodowi, podobnie jak wykonanie i montaż blach – podstaw pod wciągarki do pomp, gdyż była to konsekwencja wykonania żurawia (kwota 150 złotych).

Odnośnie żądania kwoty 443 złotych tytułem wykonania dwóch otworów w dwóch ścianach z blach nierdzewnych do przeprowadzenia rur, którymi pompowana jest woda oraz wycięcie dwóch otworów w dwóch ścianach z blachy nierdzewnej, którymi są przeprowadzone kable zasilające pompy wodne – to jak wynikało z zeznań świadka M. R. w sporządzonym przez niego projekcie nie były wskazane miejsca, w jakim otwory należy wykonać, ale nie budziło wątpliwości, że będą one konieczne, zaś ich umiejscowienie zależało od końcowego efektu prac.

Odnośnie żądania wynagrodzenia tytułem ponownego pasowania, docinania i montażu wszystkich blach nierdzewnych od wewnętrznej strony konstrukcji (w kwocie 680 złotych), pozwany zeznał, że to był zakres podstawowy umowy.

Odnośnie żądania kwoty 350 złotych tytułem wymiany nitów aluminiowych na nierdzewne mocujących poszycie blach, to jak już wskazano powyżej powód zobowiązany był w imieniu pozwanego dokonać zakupu materiałów nierdzewnych potrzebnych do zespolenia konstrukcji, a więc również nitów nierdzewnych. Powód zaniechał tego i zespolił konstrukcję za pomocą mocowań aluminiowych, co było wadą jego prac, a zatem koszt jej usunięcia nie może być uznany za pracę dodatkową.

Odnośnie żądania kwoty 1 496,62 złotych tytułem dojazdów na budowę – powód nie tylko nie wykazał, że wykonywanie przez niego jakichkolwiek prac dodatkowych wiązało się z koniecznością ponownego przyjazdu na H., ile razy, w jaki sposób skalkulował ten koszt i że pozwany zobowiązał się go pokryć, tym bardziej, że pozwany zaprzeczał, ażeby strony umówiły się na powyższe wynagrodzenie.

Odnośnie żądania kwoty 261,38 złotych tytułem zwrotu kosztów nitów nierdzewnych, to nie budziło wątpliwości, że powód koszty te poniósł (przedłożył bowiem stosowną fakturę), a zgodnie z umową pokrycie kosztów materiałów nierdzewnych leżało po stronie pozwanego.

Mając na względzie powyższe wskazać należy, że pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. w swoich zeznaniach zaprzeczył, ażeby strony umawiały się na zwrot kosztów transportu konstrukcji, czy zwrot kosztów dojazdu powoda w celu wykonania prac dodatkowych (niezależny od wynagrodzenia za te prace) oraz by ustalały jakiegokolwiek wynagrodzenie za spawania zawiasów drzwiczek usytuowanych na falochronie prowadzących do pomieszczeń sterowniczych pomp elektrycznych (pozwany wskazywał, że to była tak niewielka praca – spaw miał około 2 cm, że uznawał to za przysługę), zaś w przypadku spawania zawiasów w furcie wejściowej prowadzącej na trap konstrukcji – pozwany zaprzeczył, by wykonywał te prace powód i podniósł, że wykonywał to pracownik pozwanego. W tej sytuacji twierdzenia powoda, jakoby strony uzgodniły zwrot kosztów transportu, zwrot kosztów dojazdu niezależnie od wynagrodzenia, czy okoliczność wykonania przez powoda powyższego spawania uznać należało za nieudowodnione, powód nie przedstawił bowiem żadnych dowodów, które skutecznie w tym zakresie podważyłyby wiarygodność zeznań pozwanego. Podobnie odnośnie wynagrodzenia za wykonanie dwóch otworów w dwóch ścianach z blach nierdzewnych do przeprowadzenia rur, którymi pompowana jest woda oraz wycięcie dwóch otworów w dwóch ścianach z blachy nierdzewnej, którymi są przeprowadzone kable zasilające pompy wodne – pozwany zaprzeczał, by była to praca dodatkowa, przy czym Sąd miał na uwadze, że jak wynikało z zeznań świadka M. R. w sporządzonym przez niego projekcie nie były wskazane miejsca, w jakich otwory te należy wykonać, ale nie budziło wątpliwości, że będą one konieczne, zaś ich umiejscowienie możliwe było do określenia dopiero po wykonaniu prac. Także odnośnie wskazanych przez powoda prac polegających na dopasowaniu i montażu czterech blach narożnikowych ze stali nierdzewnej – pozwany zeznał, że były to prace przewidziane w projekcie, zaś pasowanie, docinanie i montaż wszystkich blach nierdzewnych od wewnętrznej strony konstrukcji stanowiło zakres podstawowy umowy. W tej sytuacji to na powodzie spoczywał ciężar wykazania, że czynności te nie były objęte projektem i zakresem umowy, czemu nie sprostał, nie oferując w tym przedmiocie żadnego wiarygodnego dowodu poza swoimi twierdzeniami. Na marginesie jedynie wskazać należy, że ustalenie tych okoliczności wymagało wiadomości specjalnych zastrzeżonych dla biegłego sądowego, przy czym powód wniosku takiego na żadnym etapie nie złożył, zaś Sąd w kontradiktoryjnym modelu procesu cywilnego, zwłaszcza między przedsiębiorcami, nie znalazł podstaw do działania z urzędu.

Odnośnie natomiast żądania kwoty 350 złotych tytułem wymiany nitów aluminiowych na nierdzewne mocujących poszycie blach – jak już wskazano powyżej powód zobowiązany był w imieniu pozwanego dokonać zakupu materiałów nierdzewnych potrzebnych do zespolenia konstrukcji, a więc również nitów nierdzewnych. Powód zaniechał tego i zespolił konstrukcję za pomocą mocowań aluminiowych, co było wadą jego prac, a zatem koszt jej usunięcia nie

może być uznany za pracę dodatkową. Jednocześnie powód nie wykazał, że wykorzystał mocowania aluminiowe na polecenie pozwanego, podjęciu takiej decyzji pozwany bowiem zaprzeczał.

Co do pozostałych prac dodatkowych, pozwany przyznał, że zostały one zlecone powodowi i przez niego wykonane, z tym, że wskazywał, że za powyższe prace dodatkowe zlecone powodowi strony już rozliczyły się, gdyż powód wystawił stosowne faktury opłacone przez pozwanego. Jak wynikało z postępowania dowodowego, istotnie pozwany zapłacił powodowi R. R. wynagrodzenie za prace dodatkowe w postaci wykonania stalowych kleszczy w kwocie 2 377,56 złotych netto (faktura numer (...)) i trapu wejściowego w kwocie 1 630 złotych (faktura numer (...), niesporne).

Co do natomiast wynagrodzenia w kwocie 1 840 złotych netto (faktura numer (...)) to powód podnosił, że jest to wynagrodzenie za prace wykonane zgodnie z umową z dnia 20 lutego 2016 roku. W tej sytuacji to na pozwanym spoczywał ciężar wykazania, że faktura ta wystawiona tytułem „prace wykończeniowe przy oczyszczalni wody morskiej fokarium – H.” zapłacona przez niego obejmowała wynagrodzenie za wskazane prace dodatkowe wykonane przez powoda, tj. za wykonanie i montaż konstrukcji żurawia do wyciągania pomp, za wykonanie i montaż konstrukcji stalowej wraz z siatką zabezpieczającą przewody elektryczne i rury od konstrukcji falochronu, za spawanie czterech kątowników nierdzewnych o wymiarach 50 x 50x 5 mm i długości 70 cm, za docinanie pasków blach nierdzewnych i ich montaż w dolnej części komory od wewnętrznej strony oraz za wykonanie i montaż blach – podstaw pod wciągarki do pomp.

Pozwany tymczasem (bo to on z tej okoliczności chciał wywodzić korzystne dla siebie skutki prawne) nie zdołał wykazać, że opłacona przez niego faktura numer (...) obejmowała wynagrodzenie za powyższe prace. Jednocześnie Sąd miał na uwadze, że pozwany kwestionował wysokość wynagrodzenia za poszczególne prace, a zatem to na powodzie spoczywał z kolei obowiązek wykazania, że wynagrodzenie to jest umówione albo – po myśli art. 628 k.c. odpowiada uzasadnionemu nakładowi pracy oraz innym nakładom poniesionym przez powoda, czego pozwany nie wykazał.

Reasumując, powód R. R. nie zdołał wykazać zlecenia mu przez pozwanego innych prac niż przyznanych przez samego pozwanego, tj. wykonania i montażu konstrukcji żurawia do wyciągania pomp, wykonania i montażu konstrukcji stalowej wraz z siatką zabezpieczającą przewody elektryczne i rury od konstrukcji falochronu, spawania czterech kątowników nierdzewnych o wymiarach 50 x 50x 5 mm i długości 70 cm, docinania pasków blach nierdzewnych i ich montaż w dolnej części komory od wewnętrznej strony oraz wykonania i montażu blach – podstaw pod wciągarki do pomp. Zlecenie powodowi i ich wykonanie przez powoda poza łączącą strony umową z dnia 20 lutego 2015 roku pozwany bowiem przyznał, przy czym nie zdołał wykazać, że za prace te zostało uiszczzone wynagrodzenie (nie wynika to bowiem z faktury numer (...), a powód wskazywał, że dotyczyło to podstawowego zakresu prac). Jednocześnie powód nie zdołał wykazać, że kwota jakiej za te prace się domaga jest umówiona albo odpowiada uzasadnionemu nakładowi pracy oraz innym nakładom poniesionym przez powoda. Pozwany bowiem wyliczenia powoda dotyczące prac dodatkowych kwestionował, zaś powód nie przedstawił jakichkolwiek dowodów pozwalających Sądowi na zweryfikowanie ich wysokości i sposobu ustalenia.

Natomiast odnośnie pozostałych prac to pozwany zaprzeczał, że powód je wykonywał (spawanie zawiasów), zaprzeczał, że prace te miały być odpłatne (spawanie zawiasów), zaprzeczał, że stanowiły one prace poza zakresem umowy z dnia 20 lutego 2015 roku. Wykazaniu okoliczności przeciwnej powód zaś nie podołał.

Jego żądanie wynagrodzenia za prace dodatkowe pozostawało zasadne odnośnie zatem jedynie kwoty 261,38 złotych, przy czym należała się ona powodowi tytułem zwrotu kosztów nabycia nitów nierdzewnych.

Na marginesie jedynie wskazać należy, że pozwany po doręczeniu mu spornej faktury, jak i też innych wówczas jeszcze nie opłaconych, wprawdzie nie kwestionował ich treści, niemniej jednak nie sposób z treści wiadomości mailowych z dnia 08 października 2016 roku i z dnia 14 grudnia 2016 roku (k. 22 oraz k. 24 akt) wywieść oświadczenia pozwanego o uznaniu długu wynikającego ze spornej faktury.

W związku z częściowym cofnięciem pozwu w zakresie żądania kwoty 4 367,70 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi za okres od dnia 25 lutego 2016 roku do dnia zapłaty, Sąd w punkcie pierwszym wyroku w tym zakresie postępowanie umorzył na podstawie art. 355 k.p.c. w zw. z art. 203 k.p.c.

Uwzględniając zaś całokształt powyższych rozważań Sąd w punkcie drugim wyroku na podstawie art. 647 k.c. w zw. z art. 4 i art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 08 marca 2013 roku o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2019 roku, poz. 118) zasądził od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. na rzecz powoda R. R. kwotę 7 870,38 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi za okres od dnia 25 lutego 2016 roku do dnia zapłaty.

Uznając zaś dalej idące żądanie pozwu za niezasadne z przyczyn wskazanych wyżej, Sąd orzekł jak w punkcie trzecim wyroku na podstawie powyższych przepisów w zw. z art. 6 k.c. stosowanych a contrario.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów określoną w art. 100 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 roku, poz. 265).

W niniejszej sprawie powód wygrał sprawę w 33,70%, a pozwany w 66,30%.

Koszty poniesione przez powoda wyniosły 1 168 złotych i obejmowały opłatę sądową od pozwu w tejże wysokości. Koszty poniesione przez pozwanego wyniosły 3 617 złotych (koszty zastępstwa procesowego – 3 600 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 złotych).

Powodowi zatem należy się zwrot kosztów procesu w kwocie 393,62 złotych (33,70% z kwoty 1 168 złotych), zaś pozwanemu – w kwocie 2 398,07 złotych (66,30% z kwoty 3 617 złotych). Po skompensowaniu obu powyższych kwot powód powinien zwrócić pozwanemu kwotę 2 004,45 złotych, którą Sąd zasądził na jego rzecz w punkcie czwartym wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 06 lipca 2019 roku